

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

ORGAN

FOR

KVINDESAGEN I DANMARK.

Nr. 10.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.
Abonnement 60 Øre pr. Kv. foruden
Postpenge. Annoncer pr. Petitlinie eller
dens Plads 10 Øre.

København, den 15. Maj 1890.

III. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

De franske Ægteskabslove.

Af

Anna Bugge-Wicksell.

(Sluttet).

— vad Formuesforholdet betræffer, stiller de franske Love sig paa en Maade særdeles liberalt. Som Generalregel for dette Forhold finder vi Artikel 1387 saalydende: *Loven regulerer ikke Formuesforholdet mellem Ægtefæller, uden for saa vidt der mangler speciel Overenskommelse, hvilken Ægtefællerne kan affatte, som de finder for godt.* (La loi ne régit l'association conjugale, quant aux biens, qu'à défaut de conventions spéciales, que les époux peuvent faire, comme ils le jugent à propos). Dette er altsaa ikke alene den mest vidtrækkende Kontraktsfrihed, det er ogsaa en bestemt Anerkendelse af og Henvisning til, at den frivillige Kontrakt her er det principielt rigtige System. I mine Øjne er dette en overmaade væsentlig Ting. Faktum er ogsaa, at Ægteskabskontrakt indgaas ved næsten alle franske Ægteskaber; de, som nøjer sig med at falde tilbage paa Lovens egen subsidære Ordning, Fællesejet, tilhører i Almindelighed kun de ganske besiddelsesløse Klasser, og blandt dem indgaas altsaa, som jeg for har omtalt, kun et forholdsvis lidet Antal lovlige Ægteskaber.

Kontraktsystemet er imidlertid besværliggjort derved, at Dokumentet maa affattes af en offentlig Notar, og desuden ved ganske store Registreringsomkostninger. Paa den anden Side har Loven sørget for at

lette selve Affattelsen af Kontrakter ved selv at skitsere op flere Maader at ordne Formuesforholdet paa.¹⁾ Det, som Loven altsaa bestemmer som det normale, hvor ingen Kontrakt findes, det er Fællesejet, *régime de la communauté*, som er indrettet akkurat som vort eget. Men foruden dette opstiller og regulerer Loven ogsaa en Del andre Regimer, *la séparation de biens la communauté d'acquêts* og *le régime dotal*; alle disse er i sin Anvendelse betingede af, at de stipuleres gennem Kontrakt. *Séparation de biens* er det samme, som vi kalder Særeje; *communauté d'acquêts* er det tyske »Errungenschaftsgemeinschaft«²⁾; hver af Ægtefællerne har fuld Ejendomsret til sin respektive Formue, men Indkomsten af denne blir Fælleseje, tilhører den fælles Husholdning. *Régime dotal* er en Ordning, som er os ganske ubekendt; den er ogsaa temmelig indviklet, og kræver en mere indgaaende Forklaring. Som Navnet antyder har den Hensyn paa den berømte — og berygtede — franske *dot*, Medgiften, som næsten er bleven en nødvendig Betingelse for, at en fransk ung Pige skal blive gift. Ved Medgift i Almindelighed forstaar forresten den franske Lov alt, »hvad Hustruen medbringer til Manden for at bære Husholdningens Byrder,« altsaa baade alt, hvad hun ejer ved Ægteskabets Indgaaelse, alt hvad der gives hende af Forældre eller andre i Anledning af hendes Ægteskab (altsaa det, vi egentlig forstaar ved Medgift), og alt hvad hun under Ægteskabet kan komme til at faa eller arve. Men hele denne *dot*

¹⁾ *Fr. Bajer*: »Om Ægtefællers formueretlige Ligestillelse« (Kbh. 1884) Side 215—217.

²⁾ Sammededs Side 147—148.